

“No deixis la pràctica de la correcció fraterna”

No deixis la pràctica de la correcció fraterna, mostra clara de la virtut sobrenatural de la caritat. Costa; més còmode és inhibir-se; més còmode!, però no és sobrenatural. -I d'aquestes omissions, en rendiràs compte a Déu. (Forja, 146)

9 de juliol

Quan en la nostra vida personal o en la dels altres ens adonem que *alguna cosa no va bé*, quelcom que necessita l'auxili espiritual i humà que els fills de Déu podem i hem de prestar, una manifestació clara de prudència consistirà a posar-hi el remei oportú, a fons, amb caritat i amb fortalesa, amb sinceritat. No hi caben les inhibicions. És equivocat de pensar que els problemes es resolen amb omissions o amb retards.

La prudència exigeix que, sempre que la situació ho demani, s'empri la medecina, totalment i sense pal·liatius, després de deixar la nafra al descobert. Així que noteu els més petits símptomes del mal, sigueu senzills, veraços, tant si heu de guarir com si heu de rebre aquesta assistència. En aquests casos s'ha de permetre, al qui està en condicions de guarir en nom de Déu, que premi de lluny, després de més a prop, i més a prop, fins que surti tot el pus,

de forma que el focus d'infecció
acabi essent ben net. Primer de tot,
hem de procedir així amb nosaltres
mateixos, i amb aquells qui per
motius de justícia o de caritat, tenim
l'obligació d'ajudar; ho recomano
especialment als pares i als qui es
dediquen a tasques de formació i
d'ensenyament. (Amics de Déu, 157)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-
deixis-la-practica-de-la-correccio-
fraterna/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-deixis-la-practica-de-la-correccio-fraterna/) (08/08/2025)